

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 189

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 22 iulie 1994

SUMAR

<u>Nr</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
71	— Lege privind acordarea unor facilități suplimentare față de Legea nr. 35/1991, republicată, pentru atragerea de investitori străini în industrie	1—2
140.	— Decret pentru promulgarea Legii privind acordarea unor facilități suplimentare față de Legea nr. 35/1991, republicată, pentru atragerea de investitori străini în industrie	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
74	— Decizie cu privire la constituționalitatea Legii privind acordarea unor facilități suplimentare față de Legea nr. 35/1991, republicată, pentru atragerea de investitori străini în industrie	3—6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
375.	— Hotărâre privind acordarea de burse de studii universitare complete sau parțiale și de locuri în tabere de odihnă pentru elevi și studenți din Bosnia-Herțegovina	7

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind acordarea unor facilități suplimentare față de Legea nr. 35/1991, republicată, pentru atragerea de investitori străini în industrie

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Societățile comerciale care se înființează, potrivit legii, în domeniul industriei, cu participare de capital străin, la care aportul subscris de investi-

torul străin este vărsat în sumă de minimum 50 milioane dolari S.U.A. în contul societății comerciale deschis la o bancă, persoană juridică română, și care reali-

zează, în termenul și potrivit prevederilor din contractul de societate, producție cu un grad valoric de integrare în România de minimum 60% și un export de minimum 50% din valoarea producției anuale, beneficiază de următoarele facilități :

a) scutirea de la plata taxelor vamale, pe o perioadă de 7 ani începând să curgă de la data înmatriculării societății comerciale, a mașinilor, utilajelor, instalațiilor, echipamentelor din import necesare investiției, subscrise ca aport în natură sau plătite din surse proprii, atrase sau împrumutate ;

b) scutirea de la plata taxelor vamale, pe o perioadă de 7 ani calculată de la data înmatriculării societății comerciale, a materiilor prime, materialelor consumabile, pieselor de schimb și componentelor importate

pentru producția proprie a societății, plătite din surse proprii, atrase sau împrumutate ;

c) scutirea de la plata impozitului pe profit pentru o perioadă de 5 ani de la data obținerii de profit, dar nu mai mult de 7 ani de la data începerii activității productive.

Art. 2. — În cazul în care, într-o perioadă de 14 ani calculată de la data înmatriculării, societatea comercială își reduce capitalul social astfel încât participarea investitorului străin coboară sub minimumul de 50 milioane dolari S.U.A. sau se dizolvă voluntar, ea va fi obligată la plata tuturor impozitelor și taxelor ce i s-ar fi aplicat pe întreaga durată de funcționare, în lipsa facilităților de care a beneficiat, inclusiv a celor de care a fost dispensată în perioada de scutire.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 iunie 1994, cu respectarea prevederilor art 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. **OLIVIU GHERMAN**

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 iunie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
RADU BERCEANU

București, 16 iulie 1994.

Nr. 71.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind acordarea
unor facilități suplimentare față de Legea nr. 35/1991,
republicată, pentru atragerea de investitori străini în industrie**

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea privind acordarea unor facilități suplimentare față de Legea nr. 35/1991, republicată, pentru atragerea de investitori străini în industrie, și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 iulie 1994.

Nr. 140.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I E

cu privire la constituționalitatea Legii privind acordarea unor facilități suplimentare față de Legea nr. 35/1991, republicată, pentru atragerea de investitori străini în industrie

Curtea Constituțională a fost sesizată, la 28 iunie 1994, de către 56 deputați și anume: Ion Diaconescu, Ion Rațiu, Mihail Bucur, Gheorghe Comănescu, Ion Hui, Vasile Gheorghe Victor Pop, Ion Dinu, Ion Berciu, Radu Livezeanu, Vasile Niculae Constantin Ionescu Galbeni, Tudor Gavril Dunca, Mircea Ioan Popa, Ion Corniță, Emilian Bratu, Gavril Dejeu, Alexandru Simionovici, Valentin Vasilescu, Sorin Victor Lepșea, George Stănescu, Ioan Mureșan, Vasile Lupu, Valentin Argeșanu, Viorel Pavel, Costel Păunescu, Sergiu George Rizescu, Constantin-Șerban Rădulescu-Zonner, Gheorghe Cristea, Florian Ion-Angelo, Răsvan Dobrescu, Vasile Mândrovicianu, Otto-Ernest Weber, Mihail Nică, Octavian Bot, Horia Mircea Radu, Ion Dobrescu, Niculae Cervenii, Petru Dugulescu, Alexandru Kónya Hamar, Ervin Zoltán Székely, Károly Kerekes, Barbu Pițigoi, Dinu Patriciu, Raymond Luca, Petru Lițiu, Romulus Ioan Joca, Theodora Bertzi, Victor Boștinaru, Corneliu-Constantin Ruse, Iuliu Vida, Francisc Pécsi, Stefan Sinkó, Ferenc Asztalos, Imre András, István Antal, Liviu Neculai Marcu, Remus-Constantin Opreș, asupra neconstituționalității Legii privind acordarea unor facilități suplimentare față de Legea nr. 35/1991, republicată, pentru atragerea de investitori străini în industrie.

Legea are următorul conținut:

„Art. 1. — Societățile comerciale care se înființează, potrivit legii, în domeniul industriei, cu participare de capital străin, la care aportul subscris de investitorul străin este vărsat în sumă de minimum 50 milioane dolari S.U.A. în contul societății comerciale deschis la o bancă, persoană juridică română, și care realizează, în termenul și potrivit prevederilor din contractul de societate, producție cu un grad valoric de integrare în România de minimum 60% și un export de minimum 50% din valoarea producției anuale, beneficiază de următoarele facilități

a) scutirea de la plata taxelor vamale, pe o perioadă de 7 ani începând să curgă de la data înmatriculării societății comerciale, a mașinilor, utilajelor, instalațiilor,

echipamentelor din import necesare investiției, subscrise ca aport în natură sau plătite din surse proprii, atrase sau împrumutate;

b) scutirea de la plata taxelor vamale, pe o perioadă de 7 ani calculată de la data înmatriculării societății comerciale, a materiilor prime, materialelor consumabile, pieselor de schimb și componentelor importate pentru producția proprie a societății, plătite din surse proprii, atrase sau împrumutate;

c) scutirea de la plata impozitului pe profit pentru o perioadă de 5 ani de la data obținerii de profit, dar nu mai mult de 7 ani de la data începerii activității productive.

Art. 2. — În cazul în care, într-o perioadă de 14 ani calculată de la data înmatriculării, societatea comercială își reduce capitalul social astfel încât participarea investitorului străin coboară sub minimumul de 50 milioane dolari S.U.A. sau se dizolvă voluntar, ea va fi obligată la plata tuturor impozitelor și taxelor ce i s-ar fi aplicat pe întreaga durată de funcționare, în lipsa facilităților de care a beneficiat, inclusiv a celor de care a fost dispensată în perioada de scutire.“

Sesizarea apreciază, în esență, în legătură cu art. 1 din lege că prin prevederea care obligă ca aportul subscris să fie vărsat la o bancă, persoană juridică română se introduce o restricție, neprevăzută în legislația în vigoare, deoarece celelalte societăți comerciale cu capital străin pot depune capitalul exprimat în valută în conturi deschise la bănci cu sediul în România sau cu sediul în străinătate, potrivit reglementărilor Băncii Naționale a României. Tot ca o restricție este calificată și dispoziția art. 1 lit. a), care limitează scutirea de plata taxei vamale la 7 ani de la data înmatriculării societății comerciale, spre deosebire de celelalte societăți comerciale cu capital străin, pentru care art. 12 din Legea nr. 35/1991 acordă astfel de scutiri pentru o perioadă nelimitată.

Cât privește art. 2 din lege se consideră că ei introduce, de asemenea, anumite restricții față de prevederile Legii nr. 35/1991, deoarece interzice diminuarea capitalului social pe o perioadă de 14 ani, obligă și la restituirea taxelor vamale și mărește perioada în care

societatea comercială nu poate să-și întrerupă voluntar activitatea.

În aceste condiții se apreciază că art. 1 și 2 din Lege contravin art. 16 alin. (1) din Constituție care interzice orice discriminări, precum și art. 49 din legea fundamentală, deoarece nu sunt create situații care să justifice restrângerea (proporțională) a unor drepturi și libertăți acordate de legislația în vigoare.

În al doilea rând, sesizarea consideră că legea este neconstituțională deoarece a fost adoptată cu procedura prevăzută de art. 74 alin. (2) din Constituție pentru legile ordinare, or legea este organică, la fel ca și Legea nr. 35/1991, și deci trebuie adoptată cu procedura prevăzută de art. 74 alin. (1) din Constituție.

În sfârșit, legea este apreciată neconstituțională și pentru că, restrângând exercitarea unor drepturi și libertăți existente în prezent în legislația în vigoare și care vor continua să se acorde celorlalte societăți comerciale cu capital străin, va avea efectul contrar celui așteptat, acționând astfel împotriva intereselor naționale, ceea ce încalcă prevederile art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție.

Curtea Constituțională a fost sesizată cu respectarea prevederilor art. 17 din Legea nr. 47/1992 și ea este competentă să se pronunțe asupra sesizării în temeiul art. 144 lit. a) din Constituție.

În baza art. 19 din Legea nr. 47/1992 s-au solicitat puncte de vedere asupra sesizării președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Președintele Camerei Deputaților a comunicat prin adresa nr. 62 din 5 iulie 1994 punctul său de vedere în sensul că legea adoptată este constituțională pentru următoarele motive redată în esență :

a) art. 16 alin. (1) și art. 49 alin. (1) și (2) din Constituție se referă la persoanele fizice — cetățeni români, care, pe baza principiilor prevăzute în Capitolul I din Titlul II al Constituției, au drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale prevăzute în Capitolul II al aceluiași titlu. Drepturile și libertățile persoanelor fizice pot fi restrânse, în exercitarea lor, conform art. 49 din Constituție. Pe cale de consecință titularii unor asemenea drepturi, libertăți sau îndatoriri nu pot fi persoanele juridice, respectiv societățile comerciale la care se referă legea atacată și deci art. 16 și art. 49 din Constituție nu sunt aplicabile acestora ;

b) legea în cauză are caracter de lege ordinară și deci în mod corect ea a fost votată cu majoritatea prevăzută de art. 74 alin. (2) din Constituție. Legea fundamentală pretinde prin art. 72 alin. (3) lit. k) să se reglementeze prin lege organică numai regimul general al proprietății, or nici una din prevederile legii nu se referă la vreunul din elementele dreptului de proprie-

tate — folosința, posesia, și dispoziția —, ci doar la modalitatea de exercitare a acestui drept, ale cărui limite se stabilesc prin lege ordinară și nu organică, conform art. 41 alin. (1) din Constituție. De altfel, chiar din titlul legii rezultă că aceasta se referă la unele „facilități suplimentare față de Legea nr. 35/1991” și nu la elementele regimului general al proprietății,

c) potrivit art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție statul are obligația asigurării protejării intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară. Obiectul legii nu este protejarea intereselor naționale, ci acordarea unor facilități pentru pătrunderea în România a marelui capital din străinătate, dar prin aceasta se realizează dezvoltarea economiei naționale, ceea ce desigur nu poate fi calificat ca o neprotejare a intereselor naționale. În plus, art. 41 alin. (1) din Constituție permite, ca prin lege, să se stabilească limitele exercitării dreptului de proprietate și deci nu poate exista o contradicție între aceste prevederi și cele ale art. 134 alin. (2) lit. b), așa cum ar putea sugera autorii sesizării Curții, ci o relație de completare și de compatibilitate.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că legea atacată este constituțională și, în legătură cu obiecțiile de neconstituționalitate cuprinse în sesizare, se arată, în esență, următoarele :

a) legiuitorul — o dată ce a acceptat avantajarea investitorilor străini — are tot dreptul ca, în cadrul acestei categorii de persoane beneficiare ale unui regim de favoare, să opereze nuanțări în ceea ce privește acordarea anumitor facilități. Asemenea distincții sunt firești, de vreme ce nimeni nu poate contesta varietatea investițiilor străine, volumul și durata lor diferită, ramura economică spre care sunt orientate, precum și alte aspecte de diferențiere, statul fiind preocupat ca, în cadrul politicii sale economice, să determine pârgii variabile de încurajare a infuziei de capital străin. În felul acesta se explică distincția între facilitățile stabilite prin Legea nr. 35/1991 (republicată) și cele din legea de față. Diferențierea de regim juridic este, în speță, expresia unor opțiuni concrete ale politicii economice a statului și, nicidecum, rezultatul unei tendințe de a opera discriminări, în

disprețul art. 16 din Constituție. În cauză nu poate fi vorba de încălcarea principiului egalității în drepturi ci de reflectarea în cuprinsul legislației și, în particular, a) legii care face obiectul sesizării, a unor aspecte existențiale deosebite, care reclamă reglementări nuanțate. În acest sens, problematica avută în vedere de semnatarul sesizării poate fi discutată mai degrabă în termenii unor considerente de oportunitate și de analiză economică dar, în nici un caz, din punctul de vedere al încălcării prevederilor constituționale.

De asemenea, se consideră neîntemeiată și aserțiunea potrivit căreia legea încalcă prevederile art. 49 din Constituție, introducând, în mod arbitrar, restrângerea exercițiului unor drepturi. Faptul că în art. 2 al legii criticate este stabilită o normă cu caracter sancționatoriu, nu poate duce la concluzia că, în acest mod, investitorul își vede limitat exercițiul dreptului de a investi în România. Dispoziția în cauză nu vizează decât eventuala nerespectare, de către investitorul străin a obligațiilor corelative regimului de facilități instituit de stat în beneficiul său. Aceasta, deoarece este de neconceput ca un regim de favoare să nu fie dublat de un minimum de obligații, a căror încălcare să nu determine afectarea drepturilor și a facilităților acordate ;

b) susținerea potrivit căreia legea trebuia adoptată după procedura prevăzută de art. 74 alin. (1) din Constituție pentru legile organice este eronată deoarece pe de o parte, la momentul adoptării Legii nr. 35/1991, în sistemul nostru legislativ nu exista distincția actuală între legi constituționale, organice și ordinare, operată, ulterior, de Constituție. Pe de altă parte, legea de față, deși aflată în directă legătură cu Legea nr. 35/1991 (republicată), nu poate fi considerată ca fiind organică, deoarece obiectul său concret de reglementare nu se regăsește în enumerarea limitativă din art. 72 alin. (3) din Constituție privind domeniile care se reglementează prin lege organică ;

c) susținerea că legea atacată ar încălca dispozițiile art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție care obligă statul să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară poartă în sine o contradicție, deoarece ea alătură unui context

legislativ referitor la investitorii străini o prevedere constituțională care se referă expres la protejarea intereselor naționale. Specularea nuanțărilor reglementării în această materie, în sensul acreditării tezei lezării interesului național, este nefondată. Aceasta, deoarece conținutul intereselor economiei naționale variază, în mod obiectiv, de la o etapă de dezvoltare socioeconomică la alta. În nici un caz nu se poate susține că o economie aflată în stadiul de tranziție și, implicit, în fază de dezvoltare, ar fi dezavantajată de acele investiții străine care îi sporesc patrimoniul economic și îi ridică nivelul tehnologic, facilitându-i astfel pătrunderea pe piața concurențială mondială.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând sesizarea grupului de deputați, punctele de vedere exprimate de către președintele Camerei Deputaților și Guvern, raportul întocmit de judecătorul-raportor, precum și concordanța dintre textele legale a căror constituționalitate a fost contestată și dispozițiile Constituției, reține următoarele :

În legătură cu prima obiecție de neconstituționalitate și anume că art. 1 și 2 din legea atacată ar contraveni art. 16 alin. (1) și art. 49 din Constituție este de observat că legea supusă controlului nu abrogă dispoziții din Legea nr. 35/1991 și nici nu modifică prevederi ale sale. Legea nr. 35/1991 rămâne să se aplice în continuare astfel cum a fost adoptată, promulgată și publicată, după modificarea ei prin Legea nr. 57/1993. Prin legea nouă se creează o altă situație, ce are în vedere numai societățile comerciale, înființate potrivit legii, în domeniul industriei, cu participare de capital străin în condițiile precis determinate de art. 1. Este vorba deci de reglementări diferite pentru situații diferite, astfel încât principiul egalității nu este afectat. Atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională se subliniază constant că principiul egalității nu pretinde uniformitate, deci ca toate situațiile să fie tratate în același fel astfel că la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, iar la situații diferite poate exista un tratament diferit. În acest sens s-a mai pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 70/1993.

Este de necontestat că toți investitorii străini care se supun Legii nr. 35/1991 se bucură de o protecție egală, iar cei care doresc să acționeze în condițiile legii atacate au, de asemenea, un tratament egal. Astfel încât nu se poate vorbi de o discriminare și deci de încălcarea art. 16 alin. (1) și art. 49 din Constituție.

Pe de altă parte, se reține că noua lege definește o serie de avantaje în scopul atragerii de capital străin. Regimul investițiilor străine este exclusiv o problemă de oportunitate politică pe care legiuitorul este îndreptățit să o adopte în funcție de interesele naționale, legate de importul de capital. În aceste condiții încălcarea principiului egalității s-ar putea pune numai dacă, stabilind o anumită măsură, legiuitorul ar fi discriminat anumiți comercianți străini. Egalitatea între diferitele politici comerciale legate de importul de capital nu este o problemă de ordin constituțional, ci de politică comercială, astfel încât nu poate fi neconstituțională crearea de regimuri juridice diferite în funcție de interesele naționale diferite cu referire la importul de capital.

În sfârșit, drepturile fundamentale prevăzute în Constituție se aplică cetățenilor, iar în ceea ce privește persoanele juridice numai în măsura în care, printr-o anumită reglementare privind aceste persoane, sunt afectate indirect drepturile fundamentale ale cetățenilor. În cazul de față această problemă nici nu se poate pune, întrucât este vorba de interesele unor societăți comerciale străine.

Cât privește obiecția de neconstituționalitate care se referă la procedura de adoptare a legii este de observat că legea nu vizează regimul general al proprietății, astfel cum a fost definit și prin deciziile Curții Constituționale nr. 5/1992 și nr. 6/1992 și deci nu era necesară o lege organică.

Este adevărat că Legea nr. 35/1991, care a fost adoptată într-un moment anterior Constituției, când în sistemul nostru legislativ nu exista distincția dintre legile organice și cele ordinare, a fost modificată prin

Legea nr. 57/1993, a cărei adoptare s-a făcut cu procedura stabilită de art. 74 alin. (1) din Constituție prevăzută pentru legile organice, dar astfel cum s-a arătat deja, legea atacată nu abrogă și nici nu modifică Legea nr. 35/1991, republicată, ci stabilește facilități fiscale aplicabile unei categorii determinate de investitori străini, ceea ce este de domeniul legii ordinare.

În sfârșit, în legătură cu obiecția că legea ar încălca art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție, este de reținut că, dimpotrivă, legea urmărește stabilirea unui regim juridic diferit pentru investitorii străini de o anumită pondere, tocmai în scopul atragerii de capital, deci, în interesul economiei naționale. Parlamentul este îndreptățit să stabilească prin ce mijloace se realizează în diferite momente interesul național în domeniul economic, financiar și valutar. Chiar dacă legea nu are ca obiect protejarea industriei românești, nu se poate susține că ea este împotriva intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară și deci contrară Constituției.

Având în vedere considerentele expuse,

Văzând și dispozițiile art. 144 lit. a) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și prevederile art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că Legea privind acordarea unor facilități suplimentare față de Legea nr. 35/1991, republicată, pentru atragerea de investitori străini în industrie este constituțională.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc la data de 13 iulie 1994 și la ea au participat Ioan Muraru, înlocuitorul președintelui, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Miklós Fazakas, Antonie Iorgvan, Florin Bucur Vasilescu și Victor Dan Zlătescu, judecători.

P. PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. Ioan Muraru

București, 13 iulie 1994.

Nr. 74.

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****H O T Ă R Ă R E**

privind acordarea de burse de studii universitare complete sau parțiale și de locuri în tabere de odihnă pentru elevi și studenți din Bosnia-Herțegovina

Guvernul României hotărăște

Art. 1. — În scopul sprijinirii tinerilor din Bosnia-Herțegovina, se acordă de către Ministerul Învățământului din România, începând cu anul de învățământ 1994—1995, 25 de burse pentru studii universitare complete sau parțiale.

Art. 2. — Bursierii din Bosnia-Herțegovina beneficiază de următoarele drepturi :

— cazare gratuită în cămine studențești ;

— transport gratuit în vacanțele legale, de la locul de studiu până la punctul de frontieră și retur, pe ruta cea mai scurtă, cu tren clasa a II-a sau cu autobuzele unităților cu capital de stat ;

— transport gratuit pe mijloacele de transport în comun.

Cheltuielile pentru asigurarea transportului gratuit se suportă de Ministerul Învățământului, prin instituțiile de învățământ.

Art. 3. — Quantumul bursei pentru studenții din Bosnia-Herțegovina, primiți la studii în România, este cel prevăzut în anexa ce face parte din prezenta hotărâre.

Art. 4. — Se acordă 200 de locuri pentru elevi și 100 de locuri pentru studenți în taberele de odihnă organizate de Ministerul Învățământului în vara anului 1994, eșalonate pe serii.

Art. 5. — Ministerul Învățământului va asigura punerea în executare a prezentei hotărâri, cu încadrarea în alocațiile bugetare aprobate pe anul 1994.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează :

Ministrul învățământului,
Liviu Maior

p. Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe,
Adrian Dohotaru,
secretar de stat

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 8 iulie 1994.

Nr. 375.

ANEXĂ

CUANTUMUL BURSELOR
atribuite studenților din Bosnia-Herțegovina

1. Burse pentru studenți	57.250 lei/lună
- Cuquantumul bursei se va indexa corespunzător prevederilor legale.

ÎN ATENȚIA CITITORILOR!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00—13,00 la telefon 6.11.77.02 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1994, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale, sunt următoarele:

	lei/trimestru
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	12.600
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	27.600
● MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	51.840
● MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	9.600
● MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	86.400
● COLECȚIA LEGISLAȚIA ROMÂNIEI	6.000
● COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	13.500

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1994, sunt următoarele:

	lei
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	
— pierderi de acte, de sigilii, ștampile, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anuț 5.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anuț 7.000
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anuț 12.000
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt 100
— anuț privind examenul de capacitate pentru magistrați	per cuvânt 100
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	
— publicarea sentințelor judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anuț 55.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi	per anuț 20.000
— modificări de capital social	per anuț 4.000
— lista activelor scoase la licitație sau a societăților comerciale propuse pentru privatizare	per poziție 10.000
— acte adiționale, precum și alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege	per pagină manuscris 26.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană 1.300
— anuț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anuț 9.000

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sector 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sector 5, cont 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B.
Adresa pentru publicitate: Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul: Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.58.